

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201692
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519201692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v rodinnoprávnej veci navrhovateľky: PhDr. F. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX T. B., proti manželovi: B. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX T. B., zastúpený JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletému L. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX T. B., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T.C., Z. XX, XXX XX T. B., o odvolaní matky, ktoré podala odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa 2P/220/2019-98 zo dňa 08.09.2020 takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku IV. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým L. každý utorok a štvrtok od 14.00 hod. do 17.00 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v mesiaci v sobotu od 9.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 17.00 hod.

Otec je oprávnený maloletého L. v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je povinný ho odovzdať matke v mieste jej bydliska.

Matka je povinná maloletého L. na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho v mieste svojho bydliska.

Obaja rodičia sú povinní v prípade, že styk z vážnych dôvodov sa nebude môcť uskutočniť, oznámiť túto skutočnosť druhému z rodičov minimálne 24 hod. pred začatím určeného styku.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania, argumentácia strán

1. Predmetom konania je rozvod manželstva a úprava pomerov manželov na čas po rozvode maloletému L..

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom č.k. 2P/220/2019- 98 zo dňa 08.09.2020 rozhodol tak, že

„I. Súd manželstvo účastníkov F. E., rod. X. a B. E. uzavreté dňa XX.X.G. v T. B., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu T. B., zväzok XX, ročník XXXX na strane XXX pod poradovým číslom XX r o z v á d z a.

II. Maloletý L. E., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvoze z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, F. E., ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

III. Otec, B. E. je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. L.a R., sumou 300 eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 15 - tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky F. E., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Otec, B. E. je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletým L.om E.om, každý utorok a štvrtok od 14:00 hod do 17:00 hod., a každú sobotu od 9:00 do 17:00 hod.

Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase v mieste svojho bydliska.

Otec je povinný maloleté dieťa v stanovenom čase prevziať a odovzdať matke v mieste jej bydliska.

V. V prevyšujúcej časti súd konanie z a s t a v u j e.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.“

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že manželstvo rodičov je trvalo a vážne rozvrátené a má za to, že sú splnené predpoklady v zmysle zákona o rodine pre rozvod manželstva. Vo vzťahu k úprave pomerov na čas po rozvoze k maloletému synovi konštatoval, že je dôvodné zveriť maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti matke. Išlo o viac menej súhlas oboch rodičov aj keď otec mal výhrady vo vzťahu k osobnej starostlivosti matky a k vzájomnej komunikácii ohľadne potrieb maloletého dieťaťa. Pred začatím pojednávania dňa 8.9.2020 rodičia prejavili záujem sa na výkone úpravy rodičovských práv a povinností k mal. synovi na čas po rozvoze dohodnúť a to v rovnakom rozsahu ako sa dohodli v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/203/2019 s rozšírením styku otca so synom a to tak, že dieťa bude zverené matke, otec bude platiť výživné v sume 300 eur mesačne a bude oprávnený stretávať sa so synom každý utorok a štvrtok od 14.00 hod. do 17.00 hod a v sobotu od 9.00 hod. do 17.00 hod., uzatvorenie rodičovskej dohody v tomto znení padlo na tom, že rodičia sa nevedeli dohodnúť kde si budú odovzdávať dieťa, matka trvala na tom aby otec vošiel do dvora a dieťa preberal pri vchodových dverách do rodinného domu, otec odmietol vojsť do dvora a trval na to, že dieťa si bude preberať pred vchodovou brámkou do dvora rodinného domu. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby došlo k zásadnej a podstatnej zmene pomerov či už na strane rodičov, ale aj na strane maloletého dieťaťa od času poslednej úpravy výkonu rodičovských práva a povinností, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia. Rodičia sa na úprave stretávania sa otca so synom pred súdom nedohodli, pričom dohoda stroskotala na mieste odovzdávania si dieťaťa rodičmi. Poukazujúc na doterajšiu dohodu rodičov o úprave styku v konaní 2P/203/2019, ktorá podľa vyjadrenia rodičov funguje a je dodržiavaná, ktorá dokonca podľa vyjadrenia otca dieťaťa prispela k zlepšeniu vzťahov medzi ním a matkou dieťaťa ako aj medzi ním aj dieťaťom, ako aj dohodu o úprave styku prezentovanú pred súdom, ktorá rozširovala stretávanie sa otca so synom o jednu hodinu v utorok a štvrtok a o tri hodiny v sobotu, súd styk otca so synom upravil podľa tohto návrhu, teda v utorok a štvrtok od 14:00 hod do 17:00 hod., a každú sobotu od 9:00 do 17:00 hod., aj keď k dohode medzi rodičmi nedošlo, pretože je presvedčený, že takáto frekvencia stretávania sa je v záujme maloletého L.a. Súd má za to, že takto upravený styk otca so synom zodpovedá kritériu najlepšieho záujmu mal. L.a, teda citovému vzťahu dieťaťa k otcovi.

4. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 24, § 18, § 19, § 22, § 23, § 25, § 26, § 62, § 75 ods. 1, § 78 Zákona o rodine a čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a to proti výroku IV. vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým L.om podala odvolanie matka. V odvolaní uviedla, že rozhodnutie považuje za nesprávne a má za to, že súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Poukazuje na to, že rozsah styku nie je v záujme maloletého syna vzhľadom na útlosť jeho veku ako aj dôvody, ktoré pred súdom už uviedla. Poukazuje na to, že bola pripravená vytvárať priestor pre styk otca so synom napriek tomu, že medzi nimi existuje konflikt teda medzi rodičmi. Podľa názoru psychológov, aby štart dieťaťa do života prebehol čo najlepšie je dôležité, aby o dieťa v rannom veku bolo postarané kontinuálnym spôsobom jednou osobou, najčastejšie je to osoby matky, ktorá je na dieťa emočne napojená. Rozsahom styku ako ho upravil súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že nebude môcť s dieťaťom tráviť žiadny celý víkend v roku. Je v súčasnosti na materskej dovolenke, má však za to, že rodič má právo stráviť celý víkend s dieťaťom

a preto súhlasí, aby sa otec stretával každý týždeň v utorok a potom každý druhý víkend v sobotu a nie každý víkend ako to stanovil súd. Úpravou styku na každý druhý víkend nedôjde k oslabeniu citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom, nakoľko sa otec bude stretávať s maloletým aj počas týždňa. Navrhla teda, aby v napadnutom rozsahu vec bola zrušená a vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Otec podal písomné vyjadrenie k odvolaniu matky a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok potvrdený ako vecne správny. Poukazuje na Dohovor o právach dieťaťa, kde je uvedené, že záujem dieťaťa je prvoradým hľadiskom, na ustanovenia zákona o rodine. Námietky matky považuje iba za účelové. Obaja bývajú v T. B., matka je so synom celý týždeň okrem termínov upraveného styku. Je ochotný sa s matkou dohodnúť pokiaľ by matka chcela tráviť celý víkend so synom. Má syna rád a urobí pre neho všetko čo je v jeho schopnostiach. V skutočnosti, ktoré uvádza v odvolaní nikdy neuviedla ani na pojednávaní pred súdom, ani v konaní, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 2P/203/2019. jediný problém bol otázka odovzdávania a preberania dieťaťa. Kolízny opatrovník navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Poukazuje na to, že pred začatím pojednávania 08.09.2020 sa rodičia dohodli a navrhovali styk otca na každý utorok a štvrtok od 14.00 do 17.00 hod. a každú sobotu od 09.020 do 17.00 hod. matka však takúto dohodu podmienila podmienkami vo vzťahu k preberaniu a odovzdávaniu dieťaťa. Úrad zastáva názor, že úprava styku v takejto forme a frekvencii je v záujme dieťaťa. Je tu prihliadnuté na stabilitu a pravidelnosť režimu. Ďalej poukázal na to, že bola identifikovaná potreba nastaviť fungovanie systému oboch rodičov, bolo im navrhnuté zapojenie akreditovaného subjektu pre zlepšenie komunikácie medzi rodičmi, pričom rodičia so spoluprácou súhlasili. 01.06. však spolupráca bol ukončená zo strany matky. Bola im odporúčaná iná avšak rodičia ju nevyužili. Z posledného pohovoru však vyplynulo, že situácia s zlepšila a pri kontakte nie je aktuálne žiadny problém.

8. Matka podala písomné vyjadrenie k vyjadreniu otca. Uviedla, že po začatí realizácie styku zaznamenala podstatné zmeny v správaní dieťaťa. Dieťa je plačlivé, nespokojné, má záchvaty zúrivosti a hnevu čo predtým nikdy nebolo. Konzultovala to s detskou psychologičkou s ktorou si však bývalý manžel nebol v kontakte. Kontakt dieťaťa s otcom od 11.00 do 16.00 hod je pre malé dieťa časovo a psychicky náročný aj pre matku, nikdy jej nepovie program stretnutia. V priebehu stretnutia neinformuje o synovi a o aktivitách. Takto upravený styk nezodpovedá kritériu najlepšieho záujmu dieťaťa. Otec píše, že je ochotný sa dohodnúť avšak v prípade zmeny tomu tak nie je. Kolízny opatrovník zotrval na svojich vyjadreniach, zároveň predložil správu o starostlivosti o maloleté dieťa s 24.11.2020 od ošetrojúceho lekára MUDr. E. A..

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre zmenu rozsudku vo výroku IV. V časti rozsahu styku otca s maloletým dieťaťom postupom podľa ustanovenia § 388 CSP.

10. Vychádzajúc z odvolania matky, táto nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým synom a to predovšetkým z dôvodov, že s maloletým synom ona nebude tráviť ani jeden víkend. Rovnako tak, že maloletý prichádza po styku s otcom plačlivé a nespokojné. O uvedených stavoch informovala súd a kolízneho opatrovníka. Podľa jej názoru upravený styk nezodpovedá najlepšiemu záujmu syna, s prihliadnutím aj na jeho útlý vek.

11. Po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci a závery skutočného stavu správne smerujú k záveru tak ako ho učinil súd prvej inštancie, že je potrebná súdna úprava styku otca a maloletým synom na čas po rozvoze manželstva rodičov, keďže rodičia neuzavreli rodičovskú dohodu aj keď základný rámec rozsahu styku tak ako o ňom súd rozhodol bol viac menej predmetom vzájomného dohovoru rodičov na pojednávaní pred súdom dna 8. 09. 2020. V kontexte obsahu súdneho spisu sa odvolací súd so závermi súdu prvej

inštancie stotožnil o potrebe súdnej úpravy styku . V zhode s odvolaním matky však považuje odvolací súd za potrebné zmeniť styk otca s maloletým , a to len zanedbateľne z dôvodu akceptácie vytvorenia možnosti stráviť celý víkend aj matke , argumentujúc svoje rozhodnutie nasledovne.

12. V každom konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem maloletého dieťaťa.

13. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

14. Podľa článku 6 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú v najvyššej možnej miere zachovanie života a rozvoj dieťaťa.

15. Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, sa zaväzujú rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti, včítane štátnej príslušnosti, mena a rodinných záväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov.

16. Podľa článku 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

17. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vláh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

18. V každom konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritný záujem maloletého dieťaťa. Zákon o rodine a ani žiaden iný právny predpis presne nedefinuje pojem „záujem maloletého dieťaťa“. Obsah tohto pojmu je široký a je potrebné ho posudzovať vždy v kontexte špecifickosti konkrétneho prípadu s ohľadom na všetky okolnosti. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04).

19. Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. V tomto smere je potrebné poukázať na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého vyplýva pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nikdy nie je dovolené stýkať sa alebo len zriedka, to znamená, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi ani vzniknúť. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov (Gorgulu versus Nemecko), resp., že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému

z rodičov a prejavíť svoje city skutočne, slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča (Hansenová versus Turecko).

20. Z obsahu skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že rodičia maloletého L.a nežijú v spoločnej domácnosti. Manželstvo rodičov je už rozvedené rozhodnutím Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2P/220/2019-98 zo dňa 08.09.2020. Manželstvo súd rozviedol z dôvodu, že manželia nežili v spoločnej domácnosti. Za príčinu rozvratu súd určil zlyhanie oboch účastníkov konania pri vzájomnej komunikácii, netolerancii a odlišného názoru na spôsob liečby ich syna. Pri rozhodovaní o rozsahu styku súd poukázal na to, že rodičia prejavili záujem na úprave výkonu rodičovských práv a povinností a to v rozsahu v akom sa dohodli v konaní, ktoré sa viedlo na súde pod sp. zn. 2P/203/2019. Matka žije v spoločnej domácnosti s maloletým synom a rodičmi. Manželia žili v spoločnej domácnosti veľmi krátku dobu resp. považovali svoje manželstvo za harmonické asi len 3 mesiace. Súd pri rozhodovaní o rozsahu styku otca s maloletým akceptoval aj ich návrh na rozsah tohto stretávania sa avšak upravoval to súdnym rozhodnutím len z dôvodu, že sa rodičia nedohodli na odovzdávaní dieťaťa.

21. Po preskúmaní rozsahu styku, ktorý bol určený súdom prvej inštancie je potrebné uviesť, že styk otca s maloletým dieťaťom je stanovený s prihliadnutím na akceptáciu názoru rodičov na rozsah styku. Odvolací súd nevyklučuje tento postup a akceptuje stanovený rozsah úpravy styku s výnimkou úpravy víkendov. Odvolací súd chce zdôrazniť, že obaja rodičia majú rovnocenné postavenie ohľadne výkonu ich rodičovských práv a povinností a rozsah styku má byť upravený tak, aby záujem maloletého syna bol v tom, aby sa budoval a rozvíjal citový vzťah s obidvoma rodičmi. Oboznamujúc sa s návrhom matky na zmenu rozhodnutia súdu, ktorým by bol upravený styk v inom rozsahu než ho upravil súd prvej inštancie možno súhlasiť pokiaľ ide o vytvorenie priestoru tráviť víkendy aj pre matku. Odvolací súd však nenašiel dôvod pre vyhovie celému návrhu matky, pokiaľ ide o úpravu styku počas víkendu a to z dôvodu, že nie je v záujme maloletého syna, aby bol styk zúžený. Rozhodol sa pristúpiť k zmene tak, že otec bude tráviť so synom každý druhý víkend vrátane soboty ako aj nedele. Obmedziť styk otca s maloletým synom iba na každú druhú sobotu v mesiaci ako to navrhuje matka nie je riešením situácie, ktorá nastala po rozpade rodiny. Je potrebné zdôrazniť, že otec s maloletým synom vie tráviť čas vymedzený súdom, pokiaľ nedôjde k zmene rozsahu dohodou rodičov prípadne súdnou úpravou avšak ide o vymedzenie v minimálnom rozsahu bez možnosti prespávania maloletého dieťaťa. Práve pri akceptácii takého rozsahu styku aj so strany otca je potrebné vnímať prihliadnutie na celkovú situáciu, ktorá nastala po rozpade rodiny maloletého ako aj na jeho útlý vek. Je potrebné zdôrazniť, že matka je povinná maloletého na styk naozaj pripraviť a vytvoriť všetky podmienky preto, aby dieťa si zvyklo na to, že trávi čas aj s druhým rodičom a zvýrazňovať dôležitosť druhého rodiča.

22. V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd dáva do pozornosti účastníkov konania dikciu ust. § 28 ods. 2 veta práva zákona o rodine, v zmysle ktorej rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Z uvedeného je pritom zrejmé, že zákon nefavorizuje žiadneho z rodičov, nestavia ich do vzťahu podriadenosti a nadradenosti. Otec má preto právo tráviť spoločný čas s maloletým podľa svojho uváženia a nevyhnutne nepotrebuje informovať matku, kde sa počas styku s maloletým bude nachádzať či s akými osobami, za podmienky, že dodrží súdnu úpravu a nebude zasahovať do výkonu osobnej starostlivosti matky. Samozrejme, táto vzájomná informačná povinnosť rodičov je vhodná aj žiaduca. Rodičia by ju v budúcnosti mali dodržiavať, nie však pre účel vlastnej kontroly, ale v záujme maloletého. V súčasnosti tomu zrejme bráni rozdielnosť názorov rodičov, ktorých komunikácia vyžaduje zmiernenie konfliktu a presun pozornosti na blaho maloletého.

23. Nezameniteľný prínos má však zhovievavý prístup rodičov, ktorí sa ako prví musia uzrozumieť s rozpadom ich vzťahu. Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by tomu bolo inak v predmetnej právnej veci.

24. Opätovne odvolací súd pripomína, že záujmom dieťaťa je vždy zachovanie väzieb s obidvoma rodičmi a ujma, ktorá vznikne zo strany väzby k jednému z rodičov v dôsledku manipulácie s druhým rodičom je veľmi vážna. Akýkoľvek ukrivdený človek si musí priznať, že dieťa má právo poznať skutočne a poriadne svojich rodičov, má právo možnosť tráviť s každým z nich čas a vyrovnáť sa i s tým, že jeho rodič nie je dokonalý. Ak vedie jeden z rodičov svoje dieťa k nenávisti, či k zapretiu druhého rodiča, učí ho vlastne k nenávisti k sebe samému. „Dosiagnuť zhodu rodičov kvôli dieťaťu nie je právom rodiča, ale jeho povinnosťou vyplývajúcou z jeho rodičovskej zodpovednosti.“ (J. I.).

25. Odvolací súd rozhodol o zmene rozsudku v jeho napadnutom výroku tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Postupom podľa ustanovenia § 388 CSP .

26. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolatelia, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, 3Cdo/186/2012, 7Cd56/2011).

27. Odvolací súd o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).